

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

เมืองไทยเราเสียที่ผู้นำ

เมื่อวานนี้ไปโรงพยาบาลภูหลวง ไป ร.พ.ภูหลวง กับไป จ.เลย นี่ใกล้เคียงกัน ระยะทางภูหลวงไกลกว่า จ.เลย ดูเหมือนมากกว่ากันสัก ๔ กิโลเมตร ไปภูหลวงไกลกว่า จ.เลย ประมาณสัก ๔ กิโลเมตร อยู่ลึก ๆ นะ ที่ว่าภูหลวง ๆ อยู่ลึก เพราะฉะนั้นเราจึงอุตสาหะไปส่งพวกอาหารการกิน เครื่องมือแพทย์ก็ให้เยอะ เช่น เอกซเรย์ เอกซเรย์ฟันก็ให้ เอกซเรย์ใหญ่ก็ให้ เครื่องมืออย่างอื่นก็ให้ พวกเตียงพวกอะไรให้เยอะนะ ที่แคบเราก็ให้ติดต่อกับเจ้าของที่เขา เราจะซื้อให้ ไปทางด้านทิศใต้ แต่พอดีเจ้าของที่เขาไม่ขายก็หมดปัญญา ตกงกก็เลยได้แค่นั้น รู้สึกจะแคบอยู่หน่อย หากว่าเขาขายจะขยายไปทางทิศใต้ไปเลยนะ อันนี้หลายปีมาแล้วแหละ เขาไม่ขายก็เลยไม่มีเงื่อนไขต่อกัน แสดงว่าเขาไม่ขายตลอดมา ถ้าหากว่าเขาขายทาง ร.พ.คงจะมาติดต่อกับเราอีกที นี่เจ็บไปเลย อันนี้รู้สึกจะแคบหน่อย

ซื้อที่ให้ ร.พ.ไม่น้อยนะ เราซื้อนะ อันไหนที่คับแคบพอขยายได้ คือเขาจะขายเราซื้อให้ ๆ ขยายออกไป ๆ มันจนตรอกที่ อ.หนองหาน อันนี้จนตรอกจริง ๆ หาที่ขยับขยายไม่ได้ รอบตัวมีตึกกรมบ้านช่องติดไปหมด จากนั้นก็ล่าคล่อง นี่ขยายไม่ได้เลย เวลาช่วยทางด้านตึกจึงขยายขึ้นเป็น ๒ ชั้น ก็มีว่างเท่านั้นนะ เราก็เอาที่ว่างนั้นปลูกตึกหมดเลย ๒ ชั้นกว้างอยู่ คือที่มีเท่านั้น แล้วก็เอาบริเวณนั้นทั้งหมดสร้างเป็นตึก ๒ ชั้นขึ้นไปเลย อันนี้จนตรอก ที่ไม่มี วาริชภูมิ ให้ดูเหมือนร่วมครึ่งนะ ซื้อที่ให้ดูเหมือนจะครึ่งหนึ่ง ไม่น้อย ๆ นะ แต่ที่มันกินเข้ามาเป็นแหวง ๆ เราถามดูเขาก็ไม่ขายอีกแหละ ถ้าขายก็จะเอาไปทางนี้หมดเลย วาริชภูมินี้ก็กว้าง ให้ครึ่งหนึ่งเลย ทางด้านทิศเหนือเอาหมด ทางด้านทิศตะวันออกยังกินเข้ามาทาง ร.พ. มองดูไม่งามตา เราเลยถามหมอ ดูให้หมอดูติดต่อกับเจ้าของที่เขาให้ พอดีเขาไม่ขายก็เลยไม่ได้

เราซื้อให้ทั่ว ๆ ไปละ ร.พ.นะ ที่ไหนคับแคบมากเราซื้อขยายให้ ๆ ที่ซื้อให้หมด ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยก็คือ อ.บ้านฝาง จ.ขอนแก่น ไปทางหนองเรือ ไปทางนั้น อันนี้เข้าไป โอ้ย ดูไม่ได้นะ มันเหมือนกับว่าครัวไปตั้งอยู่กลางบ้าน โรงพยาบาล ดูเหมือน ๘-๙ ไร่ ที่อัดแน่นเลย หาที่ขยับขยายไม่ได้ ไปดูเอกซเรย์ก็เห็นเอาผ้าเอากระดาษคลุมไว้ เห็นโผล่ขึ้นมาไม่เห็นใช้ แล้วนี่เป็นเอกซเรย์หรือ เป็นยังงี้ถึงได้เอาคลุมไว้แบบนี้ มันใช้ไม่ได้ว่างั้น เปิดออกดูมันใช้ไม่ได้ สั่งให้เลย น้อย่างนั้นแล้ว แล้วที่นี้ก็ถามทันทีเลย เพราะดูมันดูไม่ได้ จนหาทางเดินก็ไม่ได้ในโรงพยาบาล แคบนิดเดียว อยู่ในครัว

ร.พ.ในครัว ให้เขาติดต่อโดยด่วนเลย ที่ไหนที่ว่าง ๆ ที่เขาจะขาย ให้ห่างออกไปพอประมาณ อย่างนั้นมันไม่เป็นท่าแล้วแหละว่างเลย เขาก็ติดต่อโดยด่วน ทางโน้นเขาก็ตกลงมา ที่ดูเหมือน ๒๓ ไร่ อย่างมากก็ ๒๕ อย่างต่ำก็ ๒๓ เขาบอกเขาจะขาย

วันหลังเราไปดูเขาบอกเขาจะขายเลย เราก็ก็นั่งที่บริเวณนั้นทั้งหมด เอาเลยตบตกลง เขาจะว่าเท่าไรเอาหมดเลย แล้วยก ร.พ.นี้ออกไปทั้งหมด ที่เดิมคงเป็นอนามัยไปที่โรงพยาบาลเก่านะ โรงพยาบาลไปแล้วก็คงเป็นอนามัยหรือสาธารณสุขไปแทนกัน อย่างหนองบัวลำภูที่เขาขายออกไป อันนี้ก็ป็นสาธารณสุข นี่ก็แคบเหมือนกัน เรียกว่าซื้อให้ แต่มีข้อตกลงกันว่า เราจะซื้อให้แต่ที่เท่านั้น สิ่งก่อสร้างให้ทางนี้คิดเอง ให้ตกลงกับทางรัฐบาลเขา งบประมาณเครื่องก่อสร้างทั้งหมดเราไม่ให้ เราซื้อให้เฉพาะที่เท่านั้น

เครื่องมืออย่างอื่นเราก็ก็นำให้เยอะแล้วนี่ รถยนต์ เอกซเรย์ มีแต่แพง ๆ แล้วยกซื้อให้ทั้งหมด เป็นล้าน ๆ ไม่ใช่ร้อย ๆ นะ สมัยนั้นเงินยังแพงอยู่ด้วย ก็ยังเป็นล้าน ๆ เลย เขาเห็นว่าเราจะเอาเขาก็โกงราคา เขาโกงราคาเราก็ก็นิ่งไปเลย ตกลงกันทันที ใครโกงก็โกง นักมวยต้องต่อสู้กันไม่มีใครเกรงขามใครแหละ อันนี้เราจะซื้อเราก็ก็นิ่ง ทางนั้นจะขายก็โกงราคา ทางนี้ก็โกงใส่กันเอาทันทีเลย ให้หมดเลยก็เราจะเอาแล้ว ประโยชน์ที่จะได้จากโรงพยาบาลนี้มีสิ้นสุดที่ไหน เราคิดไปหมดแล้ว แพงก็แพงเพื่อประชาชนเรา ถ้าไม่ให้เสียเดี๋ยวนี้มันก็ไม่มีความหมายโรงพยาบาลนั้น ไปดูแล้วมันดูไม่ได้ อันนี้ก็ซื้อให้ทั้งหมด

ร.พ.สีชมพู จ.ขอนแก่น นี่ก็ซื้อให้ ขยายที่ให้ แต่นี่เขาขายเพียง ๑๕ ไร่ เขาบอกเขาขายเท่านั้น เขาให้เท่านั้นเราก็ก็นำเท่านั้น เป็นท้องถิ่นที่ดีเสียด้วย ทำนาข้าวงาม เราก็ก็นำเอาหมดเลย นี่ก็บอกให้เขาขายขยายเอง สิ่งก่อสร้างเราไม่ให้ ให้เฉพาะที่ ครั้นเวลาทำเสร็จเรียบร้อยแล้วนี่ ซื้อที่นั้นไม่ถึงล้านนะ ดูเหมือน ๘ แสนกว่าบาท แต่เวลาถมฟาดเสีย ล้าน ๓ แสนกว่า ถมหมดเลยบริเวณนั้น ตกลงถมที่แพงกว่าซื้อที่ ถมที่ล้านสามแสนกว่า ซื้อที่เพียงแปดแสนกว่า

ที่ไหนคับแคบมากพอขยายได้ก็ช่วยทางที่ให้ด้วย ไม่เพียงแต่วัตถุเครื่องมือแพทย์ อย่างอื่นเราก็ก็นำให้ตลอดทั่วไปหมด อันไหนที่จำได้ก็พูด อันจำไม่ได้มากกว่านี้ซื้อให้นะ ซื้อให้ไปหมด ไปที่ไหนลงรถแล้วเดินเลียบ ๆ ดู เมื่อวานไปภูหลวง นั่งคุยกับเขาประมาณสัก ๑๕ นาที นาน ๆ ไปที่หนึ่ง พอกลับมาแล้วทางมหาวิทยาลัยรามคำแหงมาที่นี้ เขานัดบ่าย ๒ โมง เรามาถึงนี้ บ่าย ๒ โมง ๑๕ นาทีพอดี

การช่วยโรงพยาบาลนี้เรียกว่าเป็นอันดับหนึ่งเต็มเลยเถียวนะ คือการช่วยโลกช่วยโรงพยาบาลรู้สึกจะเป็นอันดับหนึ่ง เพราะจิตใจเราเน้นหนักกับคนเจ็บไข้ได้ป่วย อย่างพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จมานี้ไม่มีเรื่องอะไรนะ ที่คุยมีแต่เรื่องโรง

พยาบาล ๙๐% พระองค์ก็ทรงเห็นชอบด้วย รู้สึกว่าพระอัยยาศัยยิ้มแย้มแจ่มใสต่อการทูลของเรา เราทูลเรื่องโรงพยาบาล ท่านพอพระทัยมาก พอออกไปไม่นานก็ตั้งงบประมาณจากมหาดไทย ๒๐๐ ล้านมาให้สาธารณสุขโดยด่วนเลยนะ อย่างนั้นแล้ว เพราะเป็นความจำเป็น เราทูลท่านทูลแต่สิ่งที่จำเป็น ๆ จำเป็นตลอดเลยเกี่ยวกับโรงพยาบาล

เราเองเราก็ได้ทุ่มลงเต็มเหนี่ยวแล้วไม่มีอะไรเหลือแหละ เพื่อโรงพยาบาล เพราะคนเจ็บไข้ได้ป่วยไม่ได้มองดูงบประมาณนะ ใครเจ็บไข้ได้ป่วยวิ่งเข้าไปหาหมอ ๆ แม้ที่สุดสัตว์ก็วิ่งเข้าไป เป็นความจำเป็นอย่างนี้ เราจะมีแต่งงบประมาณ ๆ ไม่มองดูความจำเป็นของคนไข้ก็ไม่สมตุลกัน อันนี้ดู เราก็บอกอย่างนั้น แล้วคนไข้หนาแน่นขึ้นเรื่อย ๆ โรคก็ไม่ทราบว่าเป็นโรคชนิดไหนต่อชนิดไหน หลังไหลเข้าไป หน้าเหี่ยวหน้าห่อเข้าไป ทั้งคนไข้ทั้งญาติคนไข้หัวใจอยู่กับหมอ ชีวิตจิตใจอยู่กับหมอ ที่นี้ไม่มีเครื่องต้อนรับ หมอไม่มีเครื่องมือก็ก้าวไม่ออก คนไข้ก็หมดหวัง ต้องได้คิดไปอย่างนั้นละ จึงได้ช่วยเติมกำลัง

เวลานี้ก็ยังอยู่ ๓ ตึก ฟังซิ โรงพยาบาลนะ น้อยเมื่อไร ที่หลวงตาพูดเหล่านี้ไม่ได้หมายถึงว่าหลวงตามีเงินก้อนเงินอะไรนะ คือเราเคยพืดเคยเหวี่ยง ขึ้นเวทีมานานว่าจั้นเถอะ พอต่อรองกันได้ พอพืดพอเหวี่ยง หลบหมัดหลบมวยกันได้ เช่น ตึกนี้จะจ่ายกี่งวด ๆ งวดหนึ่งประมาณเท่าไร ๆ เขาไม่ได้มาพร้อมกัน ใครตงงวดเมื่อไรเขาก็มากี่จ่ายให้ไป เงินเราก็มาเรื่อยอย่างนี้ อย่างพี่น้องทั้งหลายบริจาคนี้รวมเข้ามาเพื่อต่อสู้ตีพวกอะไร อันนี้มาพอดี งวดนี้พอดีได้มาจ่าย เอ้า จ่ายไป แล้วงวดนี้มาเขาก็จ่ายไปแบบนี้ ถ้าเขายกมาหมดทั้งขบวน วัดป่าบ้านตาดแตกแหลก กำแพงไม่มีเหลือ ก็ไม่มีเงินให้เขา มีแต่ไม้เฉย ๆ เอา ๆ ให้ ๆ ให้นำะหมายถึงว่าเขาจะมาอย่างนั้น เราก็พอพืดพอเหวี่ยงกันไป เพราะฉะนั้นจึงพอสู้กันเรื่อยมา สู้มาแบบนี้นะ ไม่ได้สู้มาแบบมีเงินก้อนนะ หลวงตาไม่มี เวลานี้เงินก้อนไม่มี

การจ่ายนี้มันพลิกพลิ้นนะ อู๊ย จ่ายทุกแบบทุกฉบับ เราไม่ได้พูดเฉย ๆ คือความจำเป็นรอบด้าน เข้ามาที่นี้ ๆ ทั้งนั้น ไม่ว่าจะรายบุคคล ไม่ว่าจะรายสาธารณะ มาเหมือนกันตลอดเลย มาที่ไรก็มาหาเราให้เราช่วย ๆ เรื่อย ๆ แยกทางโน้นแยกทางนี้ การจ่ายเงินจึงจ่ายทั้งเช็คจ่ายทั้งเงินสด แม้แต่สร้างตึกสร้างอะไรก็ตาม เราควรจ่ายเช็คก็จ่าย ควรจ่ายเงินสดถ้ามันย่อม ๆ พอจ่ายเงินสดก็จ่าย อะไรสะดวกเราจะพิจารณาเอง ควรจ่ายเงินสดเราก็จ่ายไปเลย ควรจ่ายเช็คเราก็จ่าย เราเป็นผู้พิจารณาเอง เพราะฉะนั้นทางเช็คก็ถอนมา ทางเงินสดก็ถอนออกมา เพื่อแยกไปทางโน้นทางนี้ หลายด้านหลายทาง อย่างนี้ละที่เราทำอยู่เวลานี้ ช่วยทุกด้านทุกทาง นี้ก็เพื่อช่วยโลกไม่ใช่อะไร

โรงพยาบาลเรถือเป็นสำคัญมากทีเดียว เพราะไปที่ไหนมองดูคนไข้ ไข้ หน้าเหี่ยวหน้าห่อเต็มอยู่ในโรงพยาบาล หัวใจไปอยู่กับหมอกับพยาบาลทั้งนั้น ครั้นไปแล้วก็สอนทั้งหมอกทั้งพยาบาล สอนทั้งคนไข้ด้วย สอนคนไข้สอนแบบหนึ่ง สอนหมอสอนพยาบาลสอนแบบหนึ่ง นั่งอยู่ด้วยกันนั้นแหละ ตีพวกคนไข้แล้วก็ตีหมอกตีพยาบาล แล้วก็ลุกปั๊บไปเลย สอนหมอสอนแบบไหน สอนเพื่อคนไข้ สอนพยาบาลสอนเพื่อคนไข้ สอนแบบไหน คนไข้วิ่งเข้าไปหาหมอเข้าไปแบบไหน เข้าไปร้องแอ้ ๆ ๆ ชัดเข้าตรงนี้ ไม่มีอะไรเป็นของตัว ไปละร้องแอ้ ๆ เข้าไปแล้ว ขนบเอาตรงนี้อีก หมอกก็จะตายคนเดียว กับคนไข้ประมาณสักกี่คน วิ่งเข้าไปหาหมอ ๆ เราก็ว่าอย่างนั้น ให้มีหลักบ้าง

ที่ว่าหนักก็คือโรงพยาบาลหนัก เวลานั้นยังอยู่ ๓ ตึก แล้วก็โรงเรียน ส่วนบ้านข่าวสารผ่านไปเรียบร้อยแล้ว ตึก ๕ หลัง เวลานั้นยังเหลืออยู่ ๔ จำเริญ นอกจากนั้นเครื่องมือแพทย์มาอีกนะ เครื่องมือแพทย์อนุญาตแล้วก็ต้องสั่ง ตกลงมาเมื่อไรบิลก็เข้ามา ๆ ก็จำเริญ หลายแบบเรา เราก็พอใจด้วยความเมตตาทุกอย่าง ทุกข์ยากลำบากเราก็ทน เพราะความเมตตาสงสารก็พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วว่าครอบโลกธาตุ ไม่ใช่เมตตาธรรมดา เมตตาจริง ๆ เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำด้วยความเมตตา จึงจริงจึงเด็ดขาดทุกอย่างเลย

นี่ละเด็ดขาดแห่งความดีแห่งธรรมเป็นอย่างหนึ่ง เด็ดขาดของความชั่วเป็นอย่างหนึ่ง ถ้าเด็ดขาดของความชั่วแล้วโลกพินาศ เด็ดขาดของทางธรรมยกโลกให้ชุ่มเย็นได้ต่างกันอย่างไร นี่เราก็เด็ดขาดทางด้านความดี เพื่อพี่น้องทั้งหลายได้พุงกันได้ด้วยสติสั่ง ที่ได้รับโอวาทจากครูจากอาจารย์พาน้ำ นำอย่างไร การนำพี่น้องทั้งหลายเราก็นำเต็มสัดเต็มส่วน ถ้าพูดถึงว่าหาที่ต้อติไม่ได้ก็น่าจะพูดได้ เพราะความเมตตาที่ครอบแล้วจึงไม่อ่อน อ่อนไม่ได้เลย มีแต่พุง ๆ เลย ความเมตตาหนุนเรื่อย ๆ มีแต่ความเมตตา ๆ ลากกันไปนั่นละ ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนก็เอา เอาเรื่อยไป

กฐินประเทศไทยเราคราวนี้อย่าให้เสียชาติไทยเรานะ ชาติไทยเราเป็นชาติที่จริงจังถาวร เป็นชาติที่มีความสงบร่มเย็น ไม่ชอบมีเรื่องมีราวรบราฆ่าฟันทางนั้นทางนี้ เมืองไทยของเราเรียกว่ารักษาด้วยดี ไม่ค่อยมีทะเลาะเบาะแว้งฆ่าฟันรันแทงกัน รบราฆ่าฟันกันดังทั่ว ๆ ไป รอบเมืองไทยของเรามีอยู่ทั่วไป แต่เมืองไทยของเราอยู่ในความสงบ นับว่าดีอันหนึ่ง แต่ไม่ดีที่ผู้กินความสงบ กินดับกินปอดของประชาชนแบบสงบ ๆ กินกัดตื้อตื้อ ๆ อยู่ในประเทศไทยของเรานี้มีมานานนะ พูดจ้ไปไหนมันก็ไม่ไป มันต้องเข้าวังราชการ

วังราชการเป็นวงกินดับกินปอดประชาชน ที่จะทำประโยชน์ให้ปรากฏเด่นชัดว่าเป็นขึ้นเป็นอันอย่างนี้ ตั้งขึ้นมาวังรัฐบาลไหนก็ไม่ค่อยเห็นมี แต่เรื่องกินดับกินปอด

ประชาชน กินดับ ๆ ตับ ๆ กินเรื่อยมาตลอดเขาก็ไม่พูดอะไร เพราะเมืองไทยเป็นเมืองชอบสงบ พวกนี้ก็สนุกกินแบบสงบ แบบกัดตับตับ ๆ ไม่ต้องฟักต้องฟันโป๊ก ๆ เป๊ก ๆ เหมือนเขาฟักลาบยำลาบกินมาเรื่อย ๆ นี่ก็มาเสียอันนี้เหมือนกันเมืองไทยเรา เสียที่ผู้นำ เป็นผู้สกปรกเห็นแก่ได้ เห็นแก่ตัว เห็นแก่อำนาจ ไม่ได้มองดูคนทั้งประเทศที่อยู่ในอำนาจของการปกครองให้เป็นความสงบร่มเย็น อย่างนี้ไม่ค่อยมี ยิ่งเด่นขึ้นเรื่องความชั่วช้าลามก

เวลานี้กำลังจะกัดกันในประเทศไทยของเรา ระหว่างคนดีคนชั่ว มันจะกัดกันแย่งตำแหน่ง ตำแหน่งกินตับกินปอดประชาชน ถ้าตำแหน่งผู้ที่จะช่วยบ้านช่วยเมืองจริง ๆ เรานูโมทนา แต่ตำแหน่งที่จะกินตับกินปอดให้สนใจ ให้สมความเคียดความแค้นนี้มี เวลานี้กำลัง หาอุบายพูดแก้ตัวว่าเพื่อแก้มือ การทำการงานยังไม่สมรรถสมผลยังไม่สำเร็จลุล่วงไปตามความมุ่งหมาย อยากจะทำงานต่อไป เพื่อแก้มือแก้อะไร เราจะกินกลืนบ้านกลืนเมืองนี้มันยังไม่สนใจเรา เราอยากแก้แค้นจะฟาดให้มันหมดตับปอดประเทศไทยไม่ให้มีเหลือ แม้ที่ตับปอดหมาหมูเอามากินหมด อย่างนั้นจะสมความเคียดแค้น อย่างนี้มันก็มีในเมืองไทยเราเวลานี้ มันกำลังระบาดสาตกระจาย ฟัน้องทั้งหลายให้คิดกันทุกคนนะ

ชาติไทยของเราเป็นชาติมีตับมีปอด ตับนี้เป็นตับของคน ไม่ใช่ตับของหมูของหมา ตับหมูหมาเขาก็หวงเขา ตับคนทำไมจะไม่หวง เวลาถูกกัดตับกัดปอดเราต้องมีท่ามีทาง เราเป็นเจ้าของตับปอดของเราเอง ให้พากันพิจารณาให้ดี ควรเด็ดต้องเด็ด เด็ดเพื่อชาติเด็ดเพื่อเราเป็นไรไป เด็ดเพื่อตีไม้ได้เด็ดเพื่อทำลาย เวลานี้กำลังลุลาม พวกนี้ไม่มีแหละเรื่องบาป บุญ นรก สวรรค์ ผิดถูกชั่วดีอะไรไม่มี พวกนี้พวกที่วากล้นตับกลืนปอดประชาชนไม่มี มีแต่จะเอาทำเดียว กลืนทำเดียว กินทำเดียว พอได้แบบไหน มันจะเอาทั้งนั้น หลบ ๆ หลีก ๆ ปลีก ๆ กันไป ปลีกเพื่อจะกินตับกินปอดคน อย่างนี้ฉลาดมาก อุบายวิธีการจะกินตับกินปอดของประชาชนนี้แยบคายมาก อันไหนที่จะเป็นผลประโยชน์มันไม่เอาไหน ทำแบบผักชีโรยหน้า ทำพอแก้หน้าไปอย่างนั้น

พวกไหนตั้งขึ้นมาก็เป็นอย่างนี้ เราทุเรศนะเราเห็น ศาสนาดูโลกนี้ดูละเอียดลออนะ แต่ดูโลกไม่ได้เหมือนโลก ดูแล้วรู้เหมือนไม่รู้ ถึงเวลากาลสถานที่เวล่ำเวลาที่ควรจะทำออกมากกระจาย ก็ออกมาเพื่อให้เป็นข้อระลึกข้อคิดผิดถูกชั่วดีได้นำไปปฏิบัติกันบ้างเท่านั้นเอง อันนี้ที่น่าตำหนิมาก เมืองไทยเราเป็นเมืองสงบ แต่ที่น่าตำหนิมากคือผู้ที่กินอยู่ด้วยแบบสงบเงียบ ๆ กินกัน ทางนี้ก็เงียบ ๆ อันนี้ละกินกันมาเรื่อย ๆ เวลานี้กำลังจะตั้งเค้ากินกันอย่างหนัก พัดกันระหว่างที่รัฐบาลใหม่จะตั้งกับรัฐบาลเก่า ที่เคยกินเคย

กลืนมาแล้วแต่กาลไหน ๆ มา มายุคนี้กำลังก้าวหน้าที่สุด แบบหน้าด้านว่างั้นเถอะ ไม่ฟังเสียงใครเลย มีแต่จะเอาให้ได้ทำเดี๋ยวนั้น กำลังรุกรันรบกัันเวลานี้ ฟังให้ตีทุกคน

นี่ละครต้องพูดไปกลาง ๆ ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก เราไม่มีได้เสียกับใคร เราสอนโลกด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ผิดตรงไหนบอกว่าผิด ถูกก็บอกว่าถูก จะไปเอนนั้นเอียงนี้ไม่ใช่ธรรม ต้องพูดอย่างตรงไปตรงมาอย่างนี้ ที่มันน่าสลดสังเวชเวลานี้เป็นอย่างนี้ โอ้ย หน้าด้านจริง ๆ นะ พวกนี้ด้านจนจะดูไม่ได้เลย มันพิลึกกึกก็ นี่ละคนไม่มีบาปมีกรรมในความรู้สึกเป็นอย่างนี้ แต่เรื่องบาปกรรมจริง ๆ นั้นเผามันตลอดเวลา มันสั่งสมตลอดเวลา

อันนี้ไม่เอามาพูดให้พวกนี้ฟัง พวกนี้เขาไม่ฟังเพราะเขาลบรอกหมดแล้ว เรียกว่า ลบบาปลบกรรมลบทั้งหมดแล้วไม่มีเหลือ ดีชั่วอะไรไม่มีเหลือ มีตั้งแต่ที่จะเอาให้ได้ อย่างใจ ๆ นี่เต็มหัวใจของพวกนี้ พวกนี้จะเอาแต่อย่างนี้อย่างเดียว เพราะฉะนั้นการพูดผิดถูกดีชั่วอะไรนี้มันไม่ได้ฟังแหละ นอกจากที่ว่าเจ้าของทรัพย์กับโจรผู้ร้าย โจรผู้ร้ายบุกเข้ามาเจ้าของทรัพย์จะว่าผิดถูกดีชั่วบอกโจรบอกไม่ได้ ทางโน้นเข้ามาทางนี้ก็รับกันปั้งเลย นี่โจรผู้ร้ายกับเจ้าทรัพย์ต้องเป็นอย่างนั้น มหาโจรบึงเข้ามาทางนี้ก็รับปั้งเลย เจ้าของทรัพย์ รับกันทันที

อันนี้ชาติไทยของเรากับมหาโจรมันเกิดอยู่ในท่ามกลางแห่งชาติไทยของเราเวลานี้ จะรับกันแบบไหนก็แล้วแต่จะไปพิจารณา ความจริงเป็นอย่างนี้ เล่าให้ฟังตามความจริง เจ้าของทรัพย์กับมหาโจร มันเกิดอยู่ในตับในปอดของพี่น้องชาวไทยเรานั้นแหละ เราจะปฏิบัติกันยังไง บ้านเมืองของเราพอจะเป็นบ้านผู้บ้านคนขึ้นมา ไม่ใช่บ้านไม่มีตับมีปอด ให้เขากินกันหมด ๆ อย่างนี้ดูไม่ได้เลยนะ

เราผู้ช่วยโลกเราช่วยอย่างเต็มกำลังความสามารถ ช่วยด้วยความสะอาดสะอาดด้วยความเมตตาครอบไว้หมด เมื่อมาเห็นสิ่งสกปรกเลวร้ายทั้งหลายนี้มาประจันหน้าเราแล้ว จนเราดูไม่ได้นะ โอ้ย ดูไม่ได้จริง ๆ คือธรรมสะอาดสุดยอด ธรรมชาตินั้นถ้าสกปรกโหดร้ายทารุณที่สุดเหวี่ยงของมัน มันจึงเข้ากันไม่ได้ นี่เราสลดสังเวชก็ต้องมาลูบมาคลำมาจับนั้นบายนี่ให้เหม็นคลุ้งอยู่ที่จมูกตลอดเวลา อย่างที่ปฏิบัติมานี้แหละ

เราไม่ได้หวังอะไรจากการช่วยโลก มีแต่ความเมตตาต่อโลก แต่สิ่งที่เราจะต้องทำอยู่ในกองมูตรกองคูถ มันก็ต้องได้เข้าไปยุ่งอยู่จนได้แหละ ในกองมูตรกองคูถทั้ง ๆ รู้ว่ากองมูตรกองคูถ แต่สิ่งที่ดีที่มีสาระ มันก็แทรกอยู่ในกองมูตรกองคูถ จึงต้องได้คลี่คลายคู้ยี่เยี่ยชุดค้นหาสาระ นี่ก็ต้องขี้ขำกัันกับกองมูตรกองคูถโดยดี เวลานี้เราก็เป็นอย่างนั้น เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้โอ้อวดตามหลักความจริง จิตใจไม่ได้มีอย่างนี้เลย เวลามามาเจออย่างนี้แล้วจึงดูไม่ได้

ขยะแขงอิดหนาระอาใจก็อิดหนาระอาใจ โอัย ทุเรศจริง ๆ ทำไมจึงเลวร้ายเอานักหนาเมืองไทยเรานี้ เลวที่สุดก็คือเมืองไทยที่ถือว่าตัวเป็นเมืองพุทธ เลวมาก ผู้เลว ๆ มากมันเลวอย่างนั้น เราไม่ได้ว่าเลวมากไปทุกคนนะ ผู้ดีก็ยกให้เพราะเราหาคนดีอยู่แล้ว ทำไมจะไม่เทิดทูนคนดี คนชั่วนำตำหนิทำไมจะไม่ตำหนิ ต้องตำหนิกันตามหลักธรรมเป็นอย่างนั้น วันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ

สรุปทองคำ วันที่ ๙ ได้ทองคำ ๖ บาท ๙๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๑๐ ดอลลาร์ ที่ได้มาเป็นประจำวัน ส่วนที่เรากำหนดไว้ทองคำ ๔,๐๐๐ กิโล ที่มอบและฝากกับคลังหลวงไว้แล้วได้ ๒๐๖๒ กิโลครึ่ง และได้หลังจากการฝากและมอบแล้วนั้น ซึ่งยังไม่ได้หลอมเวลานี้ ๖๑ กิโล ๓๐ บาท ๙๙ สตางค์ นี้หมายถึงทองคำที่ยังไม่ได้หลอม รวมทั้งหมดได้ทองคำ ๒,๑๒๓ กิโลครึ่ง ยังขาดอยู่อีก ๑,๘๗๖ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๔,๐๐๐ กิโล กรุณาทราบไว้ตามนี้ ให้พากันคืบคลานไป คืบคลานไปอย่างนั้นละ คืบคลานไปตลอด ยิ่งกฐินชาติไทยของเราวมที่วัดป่าบ้านตาดแล้วนี้ เป็นการหนักอึ้งหนึ่งเหมือนกันนะ ให้พากันคิดทุกคน เอาละต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd